

въздигахъ ся надъ цѣлыа градъ три зданія, достойни за удивленіе.

Тыа зданія по высины-ты бѣхъ градища-та. Ала само двѣ имахъ зидове и бѣхъ намѣстены тѣй, щото да служатъ тѣмъ за отбранѣ, а на бунтовницы-ты за плашило. Наистина, и тогасъ имахъ лесниѣ, нѣ само отъ тѣхъ странѣ имахъ слабость, дѣто не можахъ да вдѣхнѣтъ страхъ съ топовескы гърмежъ; ала вмѣсто това можахъ да фѣргать оныа тяжкы камъни и да събарятъ най-голѣмы-ты кѣщы, а пѣкъ съ гърцкыа огънь да правятъ отъ града купове пепель. Двѣ зданія бѣхъ, тѣй да рѣкъ, хранилище за унищеніе, стоещицѣ надъ Търново като громъ божій и гледаещицѣ го съ застрашающе око. Търновци съ страхъ погледвахъ на тыа зданія, кои-то ся видехъ отъ всяко мѣсто изъ града.

Трете-то зданіе нѣмаше ни зидове, нито пакъ кулы. Стѣна-та, дѣто бѣше съградено, не бѣ толкова висока, като оныа двѣ, та затосъ Гърци-ти не бѣхъ го употрѣбили за твърдыніѣ. Равна-та стѣна му служеше като основаніе. Зданіе-то ся издигаше, като богата палата отъ кедрово дърво, украсено съ всички онова, щото вечъ можеше да ся набави у тогашно-то врѣмя. Палата-та на тѣхъ стѣнѣ оттова изгледаше още пѣ-добрѣ, защото ѣ подпиралъ ягкы стѣлпове отъ бѣлъ мермеръ, на кои-то ся поддигаше прѣдня-та половина отъ горни-ты катове и балконе. Балконе имаше много, ала единъ отъ тѣхъ идеше камъ равнище-то, като говорница за народны посланници, като амвонъ за проповѣдницы въ черквѣ. Отъ него можеше да ся говори на събраны-ты на равнище-то и ти да могѣтъ да чуѣтъ всякъ рѣчь.

Не щѣ да ся впущамъ въ подробно описаніе върху украшеніе-то на палатѣ-тѣ, защото, право да кажѣ, не быхъ можялъ да погодѣмъ вѣрно да прѣдставѣмъ различны-ты поясы,